

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Epigramma 20. Ioannes melle agresti vescitur, quod illi dulcissimum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Ieiuno squalere puras hunc puluere campum?
 Pingue Palestinam sumen inungit humum.
 Hic quæ Lympha fluit, vel quæ mel haurit amarum,
 Lacte mero manat, manat & herba fauo.

Epigramma 19.

Angustior specûs, in quo degit Ioan-
 nes, gloria; quam Ierosolymæ
 splendor.

Hic quæ tecta vides viuo pendentia saxo,
 Extimij Vatis crede fuisse lares.
 Sirius hîc Syriâ quam sol instrauit in orâ,
 Lympha sitim pauit, pauit & herba famem.
 Ne mihi sperne breucom vili sub rupe latebram:
 Plus micat hæc aulis, vrbs Solymæa, tuis.
 Ampliat hoc hospes, quo non angustior alter,
 Hospitium: vt superis digna sit aula choris.

Epigramma 20.

Ioannes melle agresti vescitur,
 quod illi dulcissimum.

Mel, cui nil mellis, libas propiore salinâ,
 Apricus Syrium Sol vbi torret agrum:
 Os tenerum, metuo, vitiet primæuus amaror.
 Nec sinat, in dulces vox fluat alma fauos.
 Mitte metum: vox inde fluet prædulcis. amaro
 Alma thymo solers mella laborat apis.
 Ad quod amara fauo thyma mellis amaror amori est;
 Nescit amaricicno, fel cui nectar, amor.

Epigramma